

Technik elektroradiolog

321103

Inna nazwa zawodu: technik radiolog

Zadania i czynności

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Głównym zadaniem technika elektroradiologa jest wykonywanie badań radiologicznych i zdjęć rentgenowskich, przy użyciu promieniowania jonizującego, ultradźwięków i izotopów promieniotwórczych. Wywoływanie ich (ręczne lub automatyczne) oraz przygotowanie do oceny przez lekarza.

W zawodzie tym nie ma podziału na oficjalne specjalizacje, chociaż w niektórych szpitalach pracują technicy elektroradiolodzy, specjalizujący się w wykonywaniu badań radiologicznych w klinikach ortopedyczno-urazowych lub technicy elektroradiologii w radioterapii wykonujący program leczenia wiązkami jonizującymi chorych na nowotwory złośliwe, wcześniej ustalonymi przez lekarzy radioterapeutów i fizyków medycznych. Praca technika elektroradiologa zaliczana jest do prac typu usługowego, ale charakteryzują ją również czynności związane z opieką nad pacjentami (podczas przygotowania ich do badań oraz w czasie wykonywania badań). Technik elektroradiolog przygotowuje chorych do leczenia, wykonując im maski, unieruchomienia i osłony indywidualne. Dokonuje samodzielnej oceny niektórych wyników badań np. ciśnienia krwi i innych danych związanych ze stanem zdrowia pacjenta. Wykonuje dozymetrię aparatów terapeutycznych stosowanych w teleterapii i brachyterapii oraz dozymetrię "In vivo", czyli weryfikację zadanej dawki na określonej głębokości. Technik elektroradiolog w zależności od miejsca wykonywanej pracy (specjalizacji danej placówki), obsługuje oraz dokonuje konserwacji urządzeń diagnostycznych stacjonarnych i przenośnych do prześwietleń, takich jak np. generator rentgenowski trzyczłonowy, urządzenia do zdjęć celowych, tomografy komputerowe, kamery małoobrazkowe, pantografy. W większości czynności te wykonuje w pozycji stojącej. Zdarza się, że na sali operacyjnej współpracuje z zespołem chirurgów podczas zabiegów operacyjnych oraz w trakcie badań naczyniowych. W związku z tym pracę w zawodzie technika elektroradiologa można zaliczyć do średnio ciężkich, zarówno ze względu na stały kontakt z pacjentami, jak i na konieczność fizycznego obsługiwanie aparatury.